

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113225486
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6113225486.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobkyne E.. W. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., P. X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Peter Fischer - advokát, Banská Bystrica, Horná 30, IČO: 35 997 770, proti žalovanej E. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., Q. J. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, Horná 41, IČO: 36 859 095, o zaplatenie 2.595,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/422/2013 - 189 zo dňa 14. 09. 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/422/2013 - 210 zo dňa 14. 11. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok rozsudku) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku) p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 2.455,60 Eur so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,75 % od 20. 03. 2015 až do zaplatenia, v lehote 3 dní právoplatnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Zároveň rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Banská Bystrica súdny poplatok z rozšíreného návrhu vo výške 139,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanej uloženia povinnosti zaplatiť jej sumu vo výške 2.595,60 Eur spolu s trovami konania. Podaním zo dňa 20. 03. 2017 navrhla zmenu žaloby, ktorú súd pripustil uznesením č. k. 20C/422/2013-165 zo dňa 21. 04. 2017. Žalobkyňa rozšírila žalobu o sumu 2.323,80 Eur spolu s úrokom z omeškania. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná uznala žalobu za čiastočne dôvodnú v rozsahu istiny 2.455,60 Eur a úroky z omeškania v zákonnej výške zo sumy 2.455,60 Eur od 20. 03. 2015. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Námietka premlčania sa týkala rozšíreného návrhu, ktorý žalobkyňa podala dňa 20. 03. 2017.

3. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia tiež konštatoval, že žalobkyňa od 13. 10. 2011 do 27. 09. 2016 napriek tomu, že predmetný byt nikdy neužívala, pretože žalovaná ho neopustila, vykonávala úhrady a celkovo zaplatila 4.919,40 Eur, a to v roku 2011 sumu 275,38 Eur, v roku 2012 sumu 1.294,36 Eur, v roku 2013 sumu 1.987,64 Eur a v roku 2014 sumu 1.362,02 Eur, o čom vydal

potvrdenie správcu bytového domu a preto žalobkyňa rozšírila žalobu o sumu 2.323,80 Eur. Žalovaná uviedla, že vykonala v prospech žalobkyne platbu 140,- Eur dňa 24. 11. 2011 na bankový účet, ktorý uviedla žalobkyňa z dôvodu, že žalobkyňa žalovanú žiadala o vykonanie platby.

4. Prvostupňový súd uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č. k. 10C/11/2012-317 zo dňa 10. 02. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/437/2015-355 určil, že E. Q. je výlučnou vlastníčkou bytu zapísaného na LV č. XXXX, kat. ú. T. T., č. X, vchod XX, X. poschodie so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu. Z odôvodnenia rozsudku bolo súdom prvej inštancie zistené, že kúpnu zmluvu o prevode bytu neuzavrela ani jedna z účastníčok so skutočnou vôľou vlastníctvo bytu previesť. Žalobkyňa konala v sociálne ťaživej situácii, keď pre dlhy začala voči nej realizovať záložné právo banka predajom bytu a preto ako matka s malým dieťaťom prijala ponuku sprostredkovateľa poriešiť problém. Žalobkyňa výslovne uviedla, že kúpu bytu chápala ako investíciu v sume 58 000 Eur s tým, že po troch mesiacoch si žalovaná byť za túto cenu kúpi späť a ona dostane o niečo viac. V konaní nebolo preukázané vyplatenie kúpnej ceny.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Na vec tiež aplikoval ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie uzavrel, že v konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobkyňa vykonávala úhrady a platby spojené s užívaním bytu, keď celkovo za obdobie od 30. 11. 2011 do 31. 07. 2014 zaplatila 4.919,40 Eur. Žalovaná uznala nárok vo výške 2.595,60 Eur, ponížený o sumu 140,- Eur s úrokom z omeškania zo sumy 2.455,60 Eur od 20. 03. 2015 s tým, že zvyšok uplatneného nároku je premlčaný, keďže v priebehu konania došlo k rozšíreniu žaloby, a to podaním zo dňa 20. 03. 2017. Prvostupňový súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej z dôvodu, že ak sa dlžník premlčania dovoľá nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Uzavrel, že premlčanie sa týka časti žalovanej pohľadávky po rozšírení žaloby žalobkyňou vo výške 2.323,80 Eur s úrokom z omeškania.

7. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa bola vlastníčkou predmetného bytu titulom kúpnej zmluvy zavkladovanej pod V XXXX/XXXX zo dňa 13. 10. 2011 a teda jej povinnosťou, ako vlastníka bytu, bolo platiť úhrady, a to i napriek tomu, že v predmetnom byte zostala bývať žalovaná, ktorá bola predchádzajúcou vlastníčkou predmetného bytu.

8. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že v konaní bola predložená e-mailová komunikácia, v zmysle ktorej pre okresný súd vyplynulo, že žalobkyňa vyzvala žalovanú na úhradu, ktorú uhradila za mesiac november vo výške 140,- Eur, avšak z dôvodu, že prebiehalo súdne konanie o určenie vlastníctva k bytu v prospech žalovanej, ktorej nebola zaplatená kúpna cena a v konaní 10C táto skutočnosť ani preukázaná nebola a tak, ako bolo uvedené v konaní na radu právneho zástupcu úhrady súvisiace s užívaním bytu nevykonávala. Žalobkyňa však počas konania nepodala návrh na vypratanie predmetného bytu, ani nepredložila, že by uzavrela so žalovanou nájomnú zmluvu. Sama žalobkyňa v konaní sp. zn. 10C/11/2012 uviedla, že nemala skutočný záujem kúpiť predmetný byt, ale išlo u nej o investíciu, mala voľné peniaze s cieľom tieto peniaze zhodnotiť a malo jej byť vrátené viac ako vložila do kúpy bytu. Súd prvej inštancie uvedené zhodnotil tak, že na strane žalovanej nemôže ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie, takýto úmysel v konaní nebol preukázaný a preto časť uplatneného nároku po podaní návrhu na zmenu žaloby považoval za premlčaný.

9. Po tomto konštatovaní prvostupňový súd žalobe vyhovel v časti, pričom od sumy 2.595,60 Eur odrátal sumu 140,- Eur, túto žalobkyňa nepriznal, keďže ju považoval za plnenie. V konaní bolo preukázané, že túto sumu žalovaná žalobkyňa zaplatila, aj na aký účel a priznal titulom bezdôvodného obohatenia sumu vo výške 2.455,60 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 20. 03. 2015 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu z dôvodu vznesenej námietky premlčania ako premlčaný zamietol.

10. Žalobkyňa priznal zákonný úrok z omeškania z priznanej sumy od 20. 03. 2015, t. j. od doby, kedy nedošlo k premlčaniu nároku uplatnených úrokov. O trovách konania rozhodol aplikujúc § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, pričom ustálil, že úspech na strane žalobkyne je vo výške 50% a na strane žalovanej 50%, a preto vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Keďže žalobkyňa si nespĺnila svoju poplatkovú povinnosť a nezaplatila súdny poplatok z rozšíreného návrhu, súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorý sa platí podaním žaloby.

12. Rozsudok okresného súdu napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa. Napadla rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku, ktorým žaloba bola zamietnutá a vo výroku o trovách konania. Požadovala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch zmenil sám a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne, aby postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

13. Podané odvolanie žalobkyňa odôvodnila tým, že nedostatočné odôvodnenie robí rozsudok nezrozumiteľným a neurčitým a nepreskúmateľným. Súd odôvodnil premlčanie jej nároku jedinou vetou v bode 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podstatou jej žaloby však bolo vymôcť si od žalovanej finančné prostriedky, ktoré vynaložila za platby spojené s užívaním bytu. V období, keď bola vlastníčkou bytu, ale byt užívala výlučne žalovaná. Žalovaná uplatnenú a zdokumentovanú sumu nerozporovala. Uviedla, že úmysel žalovanej neplniť platby spojené s užívaním bytu súdu preukázala samotným tvrdením žalovanej v inom súdnom konaní. Dôkaz naplňujúci úmysel žalovanej neplniť je daný jej nekonaním. Žalovaná v konaní o určenie vlastníctva (spor sp. zn. 10C/11/2012) od začiatku tvrdila, že zmluva, na základe ktorej byt predala, je neplatná, prečo potom neplatila platby spojené s užívaním predmetného bytu. Toto účelové neplatenie je zvýraznené tým, že byt užívala sama. Podľa žalobkyne úmyselné konanie žalovanej je v rozpore s dobrými mravmi. Nemôže mať zákonnú ochranu, ide o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Je jednoznačné, že žalovaná sa dopustila bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná získavala neoprávnený majetkový prospech úmyselne, dlhodobo (viacročné obdobie). Na uplatnenie nárokov plynúcich z úmyselného bezdôvodného obohatenia sa vzťahuje 10 ročná premlčacia doba upravená v ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa má za to, že jej nárok nie je premlčaný.

14. K podanému odvolaniu žalovaná v písomnom vyjadrení uviedla, že považuje odvolaním napadnuté časti rozsudku za vecne správne a dostatočne odôvodnené. Tvrdenie žalobkyne, že na strane žalovanej ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie je jednak skutkovo nepravdivé a aj nepreukázané, a súčasne aj právne bezvýznamné. Žalovaná nevedela, že žalobkyňa vykonávala úhrady spojené s užívaním predmetného bytu, a to ani v akom rozsahu a kedy ich vykonávala, nakoľko ju žalobkyňa o svojich úhradách s uvedením špecifikácie neoboznámila a ani ju na zaplatenie s uvedením špecifikácie týchto úhrad, nevyzvala. Žalovaná sa až zo zmeny žaloby vykonanej žalobkyňou podaním zo dňa 20. 03. 2017 dozvedela, že žalobkyňa vykonávala úhrady spojené s užívaním bytu do 31. 07. 2014. Z vyššie uvedeného vyplýva, že už v čase podania zmeny žaloby zo dňa 20. 03. 2017 žalobkyňou bola uplynutá dvojročná subjektívna premlčacia lehota uvedená v §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je potom právne bezvýznamné, či v čase podania zmeny žaloby zo dňa 20. 03. 2017 žalobkyňou bola alebo nebola uplynutá objektívna premlčacia lehota uvedená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a rovnako je právne bezvýznamné aj to, či je trojročná alebo desaťročná, pretože dvojročná subjektívna premlčacia lehota už v každom prípade uplynula.

15. Na vyjadrenie žalovanej k podanému odvolaniu reagovala žalobkyňa odvolacou replikou, v ktorej uviedla, že v rámci dokazovania preukázala, že žalovaná vedela o povinnosti platiť a túto povinnosť si úmyselne neplnila. Neplnila preto, že jej to poradil právny zástupca. V tomto smere poukázala na jednotlivé body podaného odvolania.

16. Na odvolaciu repliku reagovala žalovaná odvolacou duplikou, v ktorej zopakovala svoje stanovisko, čo sa týka uplynutia subjektívnej premlčacej doby, ktoré uviedla skôr vo vyjadrení k podanému odvolaniu.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

21. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu, a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

22. Žalobkyňa svoje odvolanie ťažiskovo odôvodňuje tým, že jej nárok nebol premlčaný, a že v danom prípade ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, ktoré sa premlčuje za desať rokov (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

25. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt.

27. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t. j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne s tým, že tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nebanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade je rozhodujúcou otázkou, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Za rozhodujúci pre začiatok jej plynutia treba považovať deň, kedy sa oprávnená (v tomto prípade žalobkyňa) skutočne dozvedela o tom, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. V danom prípade tak pri posudzovaní vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, v prospech koho k obohateniu došlo, treba z hľadiska § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzať z vedomostí žalobkyne, dokedy uhrádzala platby spojené s predmetným bytom.

30. Ak žalobkyňa do 31. 07. 2014 vykonávala úhrady za služby poskytované k predmetnému bytu a ak žaloba bola rozšírená o sumu 2.323,80 Eur spolu s úrokom z omeškania podaním zo dňa 20. 03. 2017, žalobu o túto sumu rozšírila po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je právne bezvýznamné, či v čase podania zmeny žaloby zo dňa 20. 03. 2017 žalobkyňou bola alebo nebola uplynutá objektívna premlčacia lehota uvedená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a rovnako je právne bezvýznamné aj to, či je trojročná alebo desaťročná, pretože dvojročná subjektívna premlčacia lehota už v každom prípade uplynula.

31. Ak teda okresný súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nárok žalobkyne čo do sumy 2.323,80 Eur spolu s úrokom z omeškania je premlčaný, poukazujúc na ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je jeho konštatovanie správne a odvolacia námietka žalovanej týkajúca sa premlčania, bola teda dôvodná.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Odvolací súd zároveň potvrdil rozsudok okresného súdu aj v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania, ktorý ani žalobkyňa nenapadla konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

33. nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP okresný súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).